

Recenzija šmarnic za leto 2020

Dr. Bogdan Dolenc: Sveti Janez Henrik Newman – svetnik, ki nagovarja srca

Pripravil: dr. Andrej Šegula

V šmarnicah za leto 2020 nam avtor dr. Bogdan Dolenc predstavlja življenje velikega človeka, sv. Janeza Henrika Newmana. Avtor je velik poznavalec Newmana, potemtakem še boljše razumemo bogastvo te vsebine. V uvodu beremo, da poskušajo letošnje šmarnice povezati dvoje: na eni strani življenje sv. Janeza Henrika Newmana (1801–1890) in na drugi strani bogastvo njegovih najlepših misli o Mariji. Rdečo nit življenjske zgodbe svetega Janeza Henrika Newmana najdemo v njegovem kardinalskem geslu, ki pravi: *Srce govori srcu*. Kakor je Bog nagovoril njegovo srce, tako je Newman nagovarjal ljudi svojega časa in tako nagovarja tudi nas danes.

Papež Frančišek je Janeza Henrika Newmana lani (13. oktobra 2019) razglasil za svetnika. Gre za spreobrnjenca iz Anglikanske cerkve v Katoliško cerkev. Avtor po dnevih predstavi njegovo celotno življenjsko zgodbo: rojstvo, versko zgodovino Britanije, njegovo družino, šolo, študij, delo in njegovo poslanstvo anglikanskega duhovnika. Tik pred spreobrnjenjem se Newman odpravi na osemmesečno potovanje po Sredozemlju. Sledi spreobrnjenje in potem pot do Rima, kjer se »sreča« s sv. Filipom Nerijem (svetnikom iz 16. stoletja) in njegovimi oratorijanci. Newmana je nagovorila njegova misel: *»Vedno moramo živeti v Bogu in umirati sebi. Samo Bog je pomemben. Bog je vse. Jaz sem popolnoma nepomemben.«* Iz Rima se Newman vrne v Britanijo. Drugo polovico svojega življenja preživi kot katoliški duhovnik. Ob neki priložnosti je zapisal: *»Nepredstavljava je milost, da imamo Kristusa telesno navzočega v hiši, znotraj naših sten. To je več kot vsi drugi privilegiji. To olajša vse naše stiske. Zame ni nič bolj tolažljivega, ganljivega in osrečujočega kakor sveta maša.«* Leta 1879 je bil imenovan za kardinala. Tako je kot starček znova odpotoval v Rim, kjer se je srečal s papežem Leonom XIII. Potem se je vrnil v Britanijo. Avtor zapiše: *»Ob vrnitvi v Anglijo so mu pripravili najprisrčnejši sprejem. Vsa dežela je pokazala zanimanje za njegovo odlikovanje. Veselje je preplavljalo katoličane, posebej tiste v Birminghamu, zlasti njegove sobrate in župljane.«* Umrl je 11. avgusta 1890.

Avtor šmarnic tako v čudovitem loku predstavi življenje in delo. Hkrati pa življenjsko zgodbo dopolnjuje z bogatimi mislimi o Mariji. Struktura je jasna: življenje svetnika, Marijina misel in litanjska vzklika. Šmarnice poleg osnovne

zgodbe svetnika prinašajo tudi jasno besedo o pojmih iz cerkvenega življenja. Tako na primer jasno oriše in definira, kaj je svetništvo, kakšen pomen ima oznanjevanje in podobno ... S temi pojasnili dobi človek širši vpogled v čas in prostor dogajanja, prav tako pa postajajo okoliščine bolj jasne in razumljive.

Jezik je tekoč in jasen. Človek z lahkoto sledi življenjski zgodbi svetnika. Tu in tam so »resne« vsebine dopolnjene s kakšnimi hudomušnimi »dodatki«. Ko avtor govori o svetništvu na primer citira sv. papeža Janeza XXIII.: *»Človek lahko postane svetnik, pa naj ima v roki škofovsko ali papeško pastirsko palico ali metlo.«*

To šmarnično branje dodaja v slovenski prostor še en kamenček v mozaiku literature o svetnikih. Pri tem pa ne gre samo za to, da spoznamo ali pa da poznamo še enega svetnika. To bi bilo premalo. V bistvu so nam svetniki postavljeni za zgled, v spodbudo, da tudi sami v svojem življenju iščemo poti in navdihe za svetništvo. Sveti Janez Henrik Newman je veliko napisal. Mnogo njegovih del še vedno najdemo v knjižnicah in knjigarnah, kar pomeni, da gre za dela, ki »dišijo« po brezčasnosti (večnosti).